

Inzicht

Magazine heilig hart leper // najaar 2023

**Opgroeien
zonder zorgen?
Wanneer mama of
papa verslaafd is**

GTB aan
het woord

Tot rust komen in
de comfortroom

 **Heilig
Hart leper**
Psychiatrisch ziekenhuis

Helpende handen

Half augustus sloeg het noodlot toe in Poperinge. Een zware brand trof Estrade, een vestiging van De Lovie waar er mensen met een verstandelijke beperking verblijven. Voor een vijftigtal bewoners moest in allerijl opvang gezocht worden.

Zodra het slechte nieuws binnenkwam zijn we op zoek gegaan naar mogelijkheden om noodopvang te kunnen bieden en ons steentje bij te dragen. Enerzijds was er de uitdaging om de nodige slaap- en leefruimte te vinden, anderzijds moesten we rekening houden met de specifieke mogelijkheden en beperkingen van de gasten van Estrade.

Dankzij de nodige creativiteit, welwillendheid en het snelle schakelen van beide partijen konden we voor een tiental bewoners passende infrastructuur en maaltijden aanbieden. Wat mij betreft is het een evidentie dat we elkaar binnen de regio uit de nood helpen als dat kan. Het is een geruststellende gedachte dat die hulp er ook in omgekeerde richting zou zijn, mocht de nood zich ooit stellen.

Het was mooi om zien hoe (sowieso al drukbevaagde) medewerkers zich in bochten wrongen om ook het verblijf van deze tijdelijke gasten zo comfortabel mogelijk te maken door hen te helpen en bij te staan. In die periode vielen op het domein nieuwe geluiden en gezichten op te merken, wat bij momenten zorgde voor een toffe, curieuze dynamiek. Ondertussen zijn onze tijdelijke gasten teruggekeerd naar hun vaste stek in Poperinge. Het was een aangename kennismaking, bedankt!

Het stemt tot nadenken over hoe snel oplossingen kunnen worden gevonden als er maar goede wil is langs beide kanten. Laat in de eindejaarsperiode dan ook vrede, menslievendheid en gezelligheid centraal staan.

Ik wens jou en jouw naasten alvast goede feesten en een prettig en gezond 2024.

Cathy Room
Regiodirecteur

in het kort

GENDERDIVERSITEIT IN DE GEESTELIJKE GEZONDHEID

Op 16 november stonden we op een symposium stil bij genderdiversiteit en wat 'goede zorg' binnen dit thema kan betekenen. Op het programma: de adviestekst van de 'reflectiegroep ethiek' hierrond, de praktische adviezen van PUNT.vzw, een persoonlijke getuigenis en een panelgesprek. Belangrijk is dat we als hulpverleners dit thema de rug niet toekeren maar net de dialoog aangaan en samen met de cliënt helpen zoeken hoe we recht doen aan ieders identiteit.

WELKOM DR. STUER!

Sinds begin december is dr. **Katrien Stuer** aan de slag in het ziekenhuis. Als psychiater volgt zij cliënten op van de afdeling High & Intensive Care (HIC), de mobiele teams en de PAAZ-afdeling in het Jan Yperman Ziekenhuis. Voor sommige collega's is zij een bekend gezicht want dr. Stuer was tussen 2006 en 2011 al aan de slag in het ziekenhuis. We zijn heel tevreden dat ze het art-senteam komt versterken en wensen haar een voorspoedige start.

NIEUWBOUWPROJECT CURAM VAN START

Begin oktober gingen de nodige sloopwerken voor het CURAM-nieuwbouwproject van start. De werken zitten op schema. Afdeling 'De Wending 2' is momenteel enkel bereikbaar via de buiteningang. Bij twijfel, meld je aan het onthaal. Voor een veilig verloop van het werfverkeer, vragen we iedereen om op het ziekenhuisdomein de snelheid te matigen en enkel te parkeren in de daarvoor voorziene vakken. Volg de bouwwerken op onze website: www.pzheilighart.be/bouwproject-curam.

NIEUWE ARTSEN-SPECIALISTEN IN OPLEIDING

Welkom dokters **Sarah Corteville** en **Eva Dolphen**! Als nieuwe artsen-specialisten ontfermen zij zich de komende maanden over cliënten van respectievelijk De Wending 1 en de mobiele teams, naast de crisiseenheid (HIC) en de PAAZ. We wensen hen alle succes en een leerrijke periode.

— Cijfer — 2052

Zoveel bezoekers kwamen langs tijdens de eerste editie van de Open Geestdagen op 7 en 8 oktober. Op zaterdagmiddag ontdekten een 600-tal mensen het ziekenhuis. Op zondag verwelkomden we nog eens een kleine 1500 nieuwsgierigen. Bedankt aan alle geïnteresseerde bezoekers en medewerkers die dit mogelijk maakten. Enkele sfeerbeelden vind je op de achterflap.

Inzicht is het gratis magazine van Heilig Hart leper, vzw Gezondheidszorg Bermhertigheid Jesu, bedoeld voor samenwerkingspartners en professionelen binnen zorg, welzijn en de geestelijke gezondheidszorg. Het wordt tweemaal per jaar verspreid.

VOLG ONS
@heilighartieper
fheilighartieper

INZICHT (NIET) ONTVANGEN
Wens je het gratis magazine Inzicht niet langer te ontvangen? Ontvang je het liever digitaal? Of wens je bijkomende exemplaren? Mail dan je adresgegevens naar info@pzheilighart.be ter attentie van Communicatie.

CONTACTEER ONS
Wij horen graag wat je denkt over ons magazine.

Heilig Hart leper
Poperingseweg 16
8900 leper
Tel. 057 23 91 11
info@pzheilighart.be

Redactie Bert Van der Auwera
Design Hannibal
Fotografie Marc Wallican,
Bert Van der Auwera
Druk Deleye leper
Verantwoordelijke uitgever
Paul Braem
Dank aan de redactieraad,
aan alle geïnterviewden voor hun medewerking.

“De comfortroom ondersteunt het ontdekken van rustgevende activiteiten”

Een nieuwigheid op De Wending 2, onze afdeling voor mensen met stemmings- en/of persoonlijkheidsproblematiek: de comfortroom. Een veilige en prikkeluwe ruimte waar cliënten tot rust komen en de kans krijgen om aangeleerde vaardigheden in te oefenen.

“We speelden al lange tijd met het idee om hier een comfortroom te installeren”, vertelt hoofdverpleegkundige Soetkin. “Tot voor kort beschikten we over twee afzonderingskamers op de afdeling. Op ziekenhuisniveau is het aantal afzonderingen de laatste jaren sterk gedaald en ook op onze afdeling is die trend duidelijk merkbaar. Daarom hebben we de haalbaarheid onderzocht om van twee afzonderingskamers naar één te gaan en dat bleek te lukken. Zo hebben we ruimte gecreëerd voor een comfortroom.”

“We bieden cliënten een inspirerende en rustgevende ruimte waarin ze bepaalde vaardigheden die ze tijdens het behandelaanbod aanleren, kunnen oefenen”, vult verpleegkundige Siebe aan. “Veel cliënten krijgen relaxatietherapie aangeboden tijdens hun opname. Wie om één of andere reden moeilijkheden ervaart om die technieken in de eigen omgeving toe te passen, kan ze alleen en in alle rust inoefenen in de comfortroom. We zien de ruimte als een tool om de aangeleerde vaardigheden binnen het therapeutisch aanbod te versterken.”

In de ruimte hangt een inspiratiebord dat je op weg helpt. De zetel is ontworpen om de zintuigen te stimuleren en het lichaam te omhullen, wat een rustgevend effect geeft. Je ervaart er ook een lichtwand met een groen vergezicht. Er is een tablet beschikbaar met apps voor ademhalingsoefeningen en muziek. “De klemtoon ligt op lichamelijke en mentale rust en het doorbreken van piekeren. Op die manier zetten cliënten zelf de nodige stappen om tot rust te komen. Zo willen we hun empowerment versterken”, aldus Siebe.

KOAP OF ‘KINDEREN VAN OUDERS MET EEN AFHANKELIJKHEIDSPROBLEEM’

Als mama of papa verslaafd is

Wat hebben jouw kinderen gezien van jouw gebruik? Maakten ze er opmerkingen over? Stellen ze vragen over jouw gebruik of opname? Het zijn confronterende vragen en al helemaal wanneer je zelf niet goed in je vel zit. Ze kaderen in een verplicht therapie-aanbod voor ouders die opgenomen zijn omwille van een afhankelijkheidsprobleem met alcohol, cannabis of medicatie. Het doel van het groepsgesprek is om uit te wisselen, mensen terug te versterken in hun rol als ouder en de veerkracht van de kinderen te vergroten.

- nieuw initiatief op De Wending 1 helpt contact herstellen tussen ouders met een verslavingsprobleem en hun kinderen
- maandelijks therapiemoment versterkt opgenomen ouders met jonge kinderen in hun ouderrol en geeft inzicht in de impact van verslaving op hun gezin
- tijdens de kindnamiddag krijgen kinderen op een aangepaste manier uitleg over verslaving en leren ze samen met hun ouder(s) het ziekenhuis beter kennen

EMOTIONEEL THEMA

Maatschappelijk werkers Celien en Lisa werken allebei op De Wending 1, de opname-afdeling voor mensen met een afhankelijkheid aan alcohol, cannabis en medicatie. Ze vertellen uitvoerig over de initiatieven onder de naam Kinderen van Ouders met een Afhankelijkheidsprobleem, kortweg KOAP.

“De gevolgen van hun middelengebruik voor de kinderen, bespraken we voorheen meestal in individuele gesprekken met cliënten”, verklaart Lisa. “We merken allebei dat mensen dit onderwerp vaak uit de weg gaan. De kinderen hebben niets gemerkt, kregen we te horen. In de realiteit is dat toch vaak anders. Jong of oud, kinderen voelen veel aan. Ze merken snel op als mama of papa zich niet goed voelt.”

Celien knikt. “Daarom hebben we als team beslist om dit aspect opnieuw op te nemen in het aanbod groepstherapie van de afdeling. Eenmaal per maand brengen we alle cliënten met minderjarige kinderen rond de tafel. Dat werpt zijn vruchten af. We merken dat mensen in groep sneller durven

praten over de gevolgen van hun verslaving op hun kind(eren). Het blijft een emotioneel thema maar er is een grote bereidheid tot delen. Ze vinden steun bij elkaar”, vertelt Celien.

“De kinderen hebben niets gemerkt van mijn gebruik, horen we vaak. In de realiteit is dat vaak anders.”

SAMEN HUISWERK MAKEN

“Daarnaast sporen we cliënten van De Wending 1 ook aan om hun kinderen uit te nodigen op de maandelijkse kindnamiddag”, vult Lisa aan. “Specifiek richten we ons op kinderen van zes tot en met vijftien jaar wiens mama of papa hier opgenomen is. Aan de hand van verschillende vragen

en eenvoudige filmpjes leggen we uit wat mama of papa meemaakt. Weten ze waarom mama of papa opgenomen is in ons ziekenhuis? En wat is dat nu, verslaafd zijn? Merken ze al verandering bij mama of papa sinds het begin van de opname?”

“Nadien volgt nog een rondleiding op het domein in het gezelschap van de ouder(s). We merken wel dat er voor de ouders en kinderen nog een drempel bestaat om hierbij aanwezig te zijn. In de toekomst willen we bekijken hoe we het nog eenvoudiger kunnen maken om kinderen tot hier te krijgen. Op het eind van de namiddag vragen we zowel aan het kind als aan de ouder wat ze graag nog met elkaar willen doen. Die antwoorden leggen we samen om er een concreet initiatief uit te pikken. Dat hoeven geen grootse dingen te zijn. We zien bijvoorbeeld kinderen die wat betreft huiswerk aan hun lot overgelaten zijn. Zet je er als ouder dan eens naast terwijl ze bezig zijn, vraag hoe het geweest is op school en probeer op die manier de draad terug op te pikken”, besluit Celien.

Vlam jij mee voor de Warmste Week?

Ons project ‘Opgroeien met een ouder in een psychiatrisch ziekenhuis’ is geselecteerd voor De Warmste Week.

Jaarlijks organiseren we op ziekenhuisniveau twee ouder-kind activiteiten om de band tussen opgenomen ouders en hun kinderen te herstellen en te versterken. Met de steun van De Warmste Week willen we bv. circusactiviteiten of improvisatietheater organiseren. Ook de nieuwe Familiekamer, waar opgenomen ouders hun kinderen ontmoeten in een informeel kader, willen we een upgrade geven. Om ouders en kinderen de kans te geven om verbindend samen te spelen, installeren we er graag een tv met Wii-console.

“Ik was aanwezig in de ruimte maar niet aanwezig in mijn hoofd”

Marleen verblijft al zeven weken op De Wending 1. Ze werkt er aan haar cannabisverslaving. Als alleenstaande mama van Amelie (9) was het voor haar niet eenvoudig om de stap naar hulpverlening te zetten.

Marleen vertelt: “Ik gebruikte cannabis om de pijn van mijn spierziekte en chronische vermoeidheid te onderdrukken. Tijdens mijn eigen jeugd heb ik ook wel middelenmisbruik gezien. Cannabis was mijn vluchtweg. Ik leefde niet als een junkie maar ik gebruikte wel dagelijks.

Mijn dochter heeft alles gezien. In het begin verborg ik mijn gebruik maar na een tijdje niet meer. Als Amelie 's avonds uit bed kwam en opeens beneden stond, wou ik niet snel snel alles wegmoffelen. Ze zag mijn gerief

en vroeg ernaar. Ik vertelde haar dat het zelfgemaakte sigaretjes waren.

Ondanks mijn gebruik kwam mijn dochter niets tekort. Er stond altijd eten op tafel, ze ging naar school, heeft veel hobby's en het huis was op orde. Maar natuurlijk heb ik steken laten vallen. Natuurlijk voel ik mij schuldig. Nog steeds. Ik was geen slechte mama, wel een minder goede mama. Mijn betrokkenheid was minder, ik was aanwezig in de ruimte maar niet in mijn hoofd.

KANTELPUNT

Opeens zei Amelie ‘dat spul maakt jou ziek’. Ze gaf ook aan dat ze zich alleen voelde. Dat moment was voor mij een kantelpunt. De angst, de paniekaanvallen, de verwarring ... Ik was niet het juiste voorbeeld voor mijn kind. Als ik bleef smoren is de kans groot dat zij dat later ook zal doen. Gelukkig ben ik snel geholpen geweest op De Wending 1. Op maandag had ik de hoofdverpleegkundige aan de lijn en op donderdag mocht ik al langskomen. Dat vond ik fantastisch.

“Als ik blij smoren is de kans groot dat zij dat later ook zal doen”

Op dit moment is Amelie bij haar papa. Hij heeft de volledige zorg overgenomen. Voorheen deed ik alles. Ik bracht ze naar school, de pianoles, de chiro ... Ik heb dat gelukkig een stuk kunnen loslaten en eindelijk tijd genomen voor mezelf. Maar we bellen elke dag en ik zie haar op woensdag en in het weekend.

Ondertussen heb ik hier alle hulp die ik mij kan wensen. Ik ervaar veel begrip en heb het gevoel dat ik hier gehoord

en geholpen wordt. De afdeling is echt mijn veilige basis geworden en ik weet dat ik ook na mijn behandeling altijd mag bellen of mailen.

CONNECTIE HERSTELLEN

Amelie is sterk betrokken bij mijn opname. De KOAP-initiatieven vind ik super. Ze is naar de kindnamiddag gekomen en heeft er veel van opgestoken. Ze weet nu waar ik ben en waar ik allemaal mee bezig ben. Het was mooi om te zien hoe iedereen hier met haar omging, echt op maat van het kind.

Ook de gezamenlijke therapie voor ouders vind ik goed. Ik ervaar steun van mijn medecliënten en heb veel bijgeleerd. Ik kan nu al beter op natuurlijke wijze ontspannen, zonder joint. Je leert

ook veel bij over jezelf, over assertiviteit en hoe je kunt omgaan met gevoelens.

“De verbinding met mijn dochter is aan het herstellen”

Ik voel dat de verbinding met Amelie aan het herstellen is. De connectie is nooit weggeweest maar de band was wel minder intens. We doen terug veel meer dingen samen. Je ziet dat ze opleeft. Ik was nog maar drie weken in opname toen ze zei: ‘Mama, jij bent helemaal veranderd.’

GTB

“Jullie cliënten hebben veel zelfkennis. Dat is een grote meerwaarde op weg naar werk”

Betrokken, toegankelijk en met een warm hart voor mensen met psychische kwetsbaarheid. Zo omschrijven betrokken hulpverleners de mensen van GTB, het Gespecialiseerd Team Bemiddeling. Al jarenlang werken bemiddelaars van GTB samen met Heilig Hart leper om cliënten zo goed mogelijk te ondersteunen op weg naar werk.

“Zodra cliënt en hulpverlener beslissen dat arbeid de gewenste volgende stap is, komen wij in beeld”, vertelt Ann Moeyaert. “Op basis van hun voorkeur, talenten en arbeidsattitudes bekijken we samen wat mogelijk is: bijvoorbeeld betaalde tewerkstelling, een voortraject in een initiatief binnen de sociale economie of een activeringstraject waarbij een intensievere zorgbenadering noodzakelijk is. We bieden ook ondersteuning wanneer er extra tussenstappen nodig zijn: stages, opleiding op de werkvloer, extra opleiding enz. Dat alles doen we in samenwerking met VDAB.”

Op de foto vlnr: Annelies Spriet, Ann Lapere en Ann Moeyaert. Ontbreekt: Dieter Delarue.

Ann Lapere vult aan: “Mensen die hun traject binnen het ziekenhuis bijna afgerond hebben, hebben vaak een duidelijk zicht op hun capaciteiten en talenten. Die hoge mate van zelfkennis is nuttig in de zoektocht naar gepast werk. Op het moment dat we samen met een (ex-)cliënt aankloppen bij een potentiële werkgever, hebben we al goed bekeken wat die persoon wil en wat haalbaar is. Werkgevers mogen er dus op rekenen dat die mensen gemotiveerd zijn en bewuste jobkeuzes maken.”

Ann Moeyaert knikt. “Ook in omgekeerde richting spreken we graag het Heilig Hart aan. Bijvoorbeeld in activeringstrajecten waar in het zorgaspect nog sterk aanwezig is, doen we beroep op één van jullie psychologen. Ook de artsen en maatschappelijk werkers hebben we regelmatig aan de lijn. Evengoed schakelen we het ziekenhuis als werkgever in om mensen aan het werk te krijgen of om er een stage te organiseren. Zelfs als dat om één of andere reden niet lukt, dan krijgen we altijd een gefundeerd antwoord. We ervaren echt wel een mooie wisselwerking”, besluit Ann.

“Op het moment dat we samen met een (ex-)cliënt aankloppen bij een potentiële werkgever, hebben we al goed bekeken wat die persoon wil en wat haalbaar is.”

Ann, Annelies, Ann en Dieter van GTB

- Helpen mensen met een beperking of gezondheidsproblemen om geschikt werk te vinden en te houden
- Houden van individuele klantcontacten en de vrijheid om samen met de klant de gepaste weg te zoeken
- Zetten in de toekomst nog meer in op outreachend werken naar ons ziekenhuis toe
- Organiseren samen met het ziekenhuis, Emimo en Hedera het jaarlijks evenement ‘Op weg naar werk’

CLIËNTGETUIGENIS

“Door de steun en het begrip van de hulpverleners voelde ik mij sterk genoeg om mijn problemen aan te pakken”

Na eerdere omzwervingen in de geestelijke gezondheidszorg, kwam Koen in augustus van vorig jaar terecht op afdeling De Wering in het Heilig Hart leper. Zijn drankprobleem speelde hem zwaar parten. Ondertussen is hij terug aan het werk en al meer dan een jaar nuchter.

Koen

- is 47 jaar.
- werd in augustus 2022 opgenomen op De Wering.
- is ondertussen al een jaar nuchter.
- dankt zijn werkgever dat ze altijd in hem zijn blijven geloven.
- gaat driemaal per week na het werk wandelen met andermans hond.

“De hulpverleners gaven mij de nodige tijd en steun om mijn geheugenprobleem te aanvaarden en ermee te leren omgaan”

“Een tiental jaar geleden trok ik de deur van een ander psychiatrisch ziekenhuis achter mij dicht. Sindsdien heb ik altijd heel zwaar last gehad van cravings, een bijna oncontroleerbare drang om te drinken. De goesting om te drinken is nooit helemaal weggeweest. Na mijn opname hier is dat wel zo. Hoe dat komt? Dat weet ik zelf niet maar toch is het zo. Ik heb het gevoel dat ik hier echt gehoord ben geweest.”

“Alcohol is er altijd al geweest in mijn leven. De erfelijke factor speelt een rol en ook tijdens mijn jeugd liep het vaak uit de hand. Toen ik aan het werk was, stond ik 's nachts op om bier te drinken. Ik vertrok dan richting werk met drie halve liters in de auto. Soms stopte ik onderweg om nog extra voorraad

in te slaan voor over de middag. 's Avonds dronk ik dan verder om rond acht à negen uur in slaap te vallen. Alcohol was het enige wat mij in stand hield en wat ik mij financieel nog kon permitteren. Een heftige periode.”

“Als gevolg van dat alles is het syndroom van Korsakov vastgesteld bij mij. Daardoor worstel ik met mijn geheugen en ben ik sterk afhankelijk van mijn agenda. Na een nieuwe opname op de PAAZ (een psychiatrische afdeling binnen een algemeen ziekenhuis) werd duidelijk dat een kortstondige opname niet meer zou volstaan. Zo ben ik opgenomen geweest op De Wering in het Heilig Hart. Voor mij was die opname mijn laatste kans.”

“Tijdens eerdere opnames is er nooit echt gesproken geweest over het vinden van gemoedsrust. Hier gelukkig wel. De hulpverleners gaven mij de nodige tijd en steun om mijn geheugenprobleem te aanvaarden en ermee te leren omgaan. Hier kon ik in alle rust en in een nuchtere toestand nadenken over wat ik allemaal op het spel zette. Door de steun en het begrip van de hulpverleners voelde ik mij sterk genoeg om mijn problemen aan te pakken. Ook hun beslissing om bepaalde medicatie achterwege te laten heeft ervoor gezorgd dat ik mij veel beter voelde.”

“Ik kan er mensen recht in de ogen kijken en zeggen dat het goed met me gaat. Voor mij is dat heel belangrijk”

“Ik heb altijd veel gehad aan Emilie, mijn individueel verpleegkundig begeleider. Ook nu horen we elkaar nog regelmatig. Na mijn opname hebben we samen de stap gezet naar de nazorg van ABA, het ambulante programma rond alcohol in leper. Om de twee weken ga ik erheen. Ik kan die mensen recht in de ogen kijken en zeggen dat het goed met me gaat. Voor mij is dat heel belangrijk. Ik heb mijn leven terug in handen genomen en hoef mij nu geen zorgen meer te maken over financiële problemen, boetes of alcoholcontroles.”

Drie dezelfde vragen, drie verschillende mensen.

1

Fabien Corneillie
Coördinator bij Beschut wonen 'De overweg'

Wat houdt jou vandaag bezig?

Fabien: Naast het diep-menselijk leed veroorzaakt door de oorlogen, de te grote polarisatie in elk facet van het maatschappelijk debat. Het lijkt alsof we ons in een permanente toestand van antithese bevinden, met vooralsnog het ontbreken van enig uitzicht op synthese en stabiliteit.

Waar kun je van genieten?

Fabien: Ik geniet intens van zingen. Zingen is vooral oefenen: solo werken aan de eigen interpretatie van een nummer of de wettelijke repetitie met ons koor Hopchora. Het mogen zingen in groep of solo voor een publiek is hierbij de ultieme kers op de taart en geeft een ongelooflijke adrenaline-boost.

Waar droom je van?

Fabien: Ik wens elke zorgvrager de professionele, warme, tijdige zorg toe, die hij/zij verdient. Ik droom van wijsheid, tolerantie en menselijkheid op (inter)nationaal politiek maatschappelijk vlak. En ... stiekem hoop ik ook op een kampioenstitel voor KVK Westhoek.

2

Sarah Bisschop
peuterjuf in Koningsdale, leper vrijwilligster bij ART vort'n vis

Sarah: Simpel, mijn passie, mijn job. Onderwijs gaat voor mij verder dan lesgeven; het is een uitdaging. Onze aanpak biedt waardevolle tools en schatten, waardoor we uniek onderwijs kunnen bieden en passie en kennis aan de kinderen kunnen doorgeven.

Sarah: De kleine dingen zijn waardevol om te waarderen. Maar af en toe ontsnap ik graag uit het dagelijkse leper door te reizen, andere culturen en sferen te ervaren, en te genieten van lekker eten. Dat laadt me op!

Sarah: De tijd en de mogelijkheid krijgen om de wereld te zien!

3

Wouter Sinaeve
Educatief medewerker bij In Flanders Fields Museum Straattheater 'Kartje Kilo'

Wouter: Ik volg het nieuws op de voet en dat staat in schril contrast met de kerstsfeer die je in deze periode ingelepeld krijgt. Palestina, Oekraïne, Syrië, het klimaat... De groeiende ongelijkheid en opkomst van extreemrechts, polarisatie ...

Wouter: M'n 3 zonen en hoe ze in het leven staan. M'n vrouw en haar job in het Jan Yperman Ziekenhuis (hoewel 'waarderen' hier beter past). M'n eigen jobs: de reacties van jongeren bij museale activiteiten, de reacties van het publiek op Kartje Kilo.

Wouter: Een wereld waar het 'wij/zij'-verhaal een 'ons'-verhaal wordt. Dan worden 'onze' problemen gezamenlijk aangepakt. Naïef? OK, dan ben ik dagelijks als naïeveling aan het werk want dit is wat ik jongeren meegeef als ze naar het In Flanders Fields Museum komen.

#TEAMHEILIGHART

Halfweg september zakten zo'n 200 collega's af naar Het Perron voor wat stilaan een mooie traditie wordt: de Afterwork party #sfeerisgoed #fluo

Verpleegkundige Heidi nomineerde haar collega's van afdeling De Wering voor de 'JOE Gateau' made by Roger Van Damme, een actie van JOE fm. De chocoladebom van vijf kilo smaakte overheerlijk ...

Tijdens een volwaardige driedaagse maakten een 40-tal nieuwe collega's uitgebreid kennis met het ziekenhuis en ons zorgaanbod. Op het programma: ontbijt, therapieën ervaren, de Slimste Mens, een bezoek aan netwerkpartners, kennismaking met de kerncompetenties enz.

Op zaterdag 4 november verwelkomden we Sint-Maarten. Ook dit jaar waren er geen stoute kinderen te bespeuren

De eerste personeelsquiz na corona: Quizthet mag zich voor minstens één jaar het Slimste Team van de regio leper noemen

7 & 8 oktober 2023
opengeestdagen.be

**Meer dan 2000* bedankt
voor jullie aanwezigheid**

